

Venäläinen Nainen Punaisessa Armeijassa

Venääläiset naiset — talonpoikaisten, työläisten ja porvarisnaiset ovat jokaisessa vallankumouksellisessa liikkeessä, joita Venäjällä on esiintynyt, ottaneet huomattavan sijan. "Naiset ovat opettaneet Venäjän kansaa lukemaan ja kirjoittamaan, huolehtineet uusista opetustavoista ja kantaneet koko köyhälistön valistamiseksi tehdyn työn marttyyriuden" — niin arvostelee venäläinen kirjailija maansa naisten toimintaa työläisten ja talonpoikaisten luokan kohottamiseksi Venäjällä. Ja todellakin on huomattava se osa, joka venäläisillä naisilla on työläisluokan vapauttamistyössä Venäjällä. Heidän huolenpitoa, hartautensa ja aina yltiöpäisyyteen saakka kehittynyt uhrautuvaisuutensa auttoi heitä hillä ja rauhallisesti kantamaan kaikki laittoman toiminnan rautolevat kärsimykset, ainoa mahdollinen tapa tsaristisessa Venäjän maassa agitationin ja valistustyön harjoittamiseksi. Vuosikymmeniä seisoivat vallankumouksellinen nainen hiljaisella, salaperäisellä, usein äärimmäisen vaarallisella vahtipaikallaan. Kaikilla vaarallisilla paikoilla tapamme venäläisen vallankumouksellisen naisen, jonka uhrautuvaisuus ja vallankumouksellinen tarmo vaikuttaa esimerkkinä.

Tsarismin häviämisen jälkeen jatkuu naisen vallankumouksellisen päättävyyden. Valitettavasti käytettiin sitä porvarillisen demokration taholta väärin. Niin sanottu "kuolemanpataljoonat", kokoonpantuja porvarillisen demokration innokkaista kannattajattarina, tulivat pääasiallisesti käytetyiksi taisteluissa köyhälistön vallankumousta vastaan. Näissä taisteluissa vallankumouksellista työläisluokkaa vastaan, tulivat nämä nais-"kuolemanpataljoonat", jotka sitkeällä pontevuudella puolustivat porvarillista demokration, miltei kokonaan tuhotuksi ja hajoitetuiksi. Köyhälistön naiset seurasivat porvarillisia porvarillisdemokratistisessa hengessä, ja heidän taisteluintonsa ja vallankumouksellinen päättävyytensä johti vallankumoukseen. Sillä tekstiilityöntekijättärien lakko Viipurin puolella Pietaria olevissa suurissa tehtaissa muodostui alkumerkin bolshevikki-kapinalle loka-kuussa 1917. Nämä työntekijättäret, ne ne olivat, jotka suljetuina joukkoina virtasivat keski-kaupungille, ja jotka antoivat kumousmerkin Pietarin vallankumoukselliselle köyhälistölle. Mainitut esimerkit riittävät tekemään ymmärrettäväksi, että venäläisiä köyhälistön naisia on myöskin löydettävissä Punaisessa Armeijassa. Mutta siinä eivät naiset muodosta omia naispataljoonia. Vapaaehtoisiksi ilmoittautuneet naiset — niitä virtasi joutokonttina armeijaan yleisen mobilisoinnin aikana — tulevat liitettyiksi yhteiseen kokonaisuuteen ja sen mukana lähtetyiksi rintamalle. Naissotilaat taistelevat siellä yhtä pelottomasti ja urhoollisesti kuin heidän miehiset

luokkatoverinsakin köyhälistön sotajoukossa. Tämä tapahtuu kaikessa hiljaisuudessa ja vaatimattomuudessa. Ei kukaan Venäjällä nouse erikoisesti kohottamaan ja ylistämään naisten taistelumieltä ja pelottomuutta: kaikki tämä otetaan kuin olisi se itsestään selvää.

Naissotilaan toiminta on etupäässä apupalvelusta. Tuhansia naisia joutui saniteettipalvelukseen, saivat siinä harjoituksen ja käytettiin rintamalla ja kenttäsaيراaloissa saniteettisotilaina, koti-maan sairaaloissa sairaanhoitajattarina. Naispuoliset saniteettisotilaat toimittavat tehtävänsä

ihmeteltävällä pelottomuudella: he eivät odota, kunnes rintama on edennyt, vaan noutavat jo taistelun aikana haavoittuneet tullinjalta ja sillatavoimien pelastavat vielä monen taistelevan toverin hengen.

Myöskin apupalveluksessa rintaman takana — etapissa, transportiliikenteessä, kuormastossa, muonitus- ja kuriiripalveluksessa, postissa, kansliossa käytetään naissotilaita. Kaikkialla löytyy naisia, kaikkialla asettavat he työvoimansa neuvostovaltan puolustustoimenpiteiden palvelukseen. Naiset eivät kammota mitään vaivaa eikä mitään uhreja ja alistuvat mielellään noudattamaan kovaa sotakuria, tietäen, että heidän toimintansa on voimakas tuki köyhälistön valtion puolustuslaitokselle.

Mutta myöskin kaikissa laitoksissa, jotka palvelevat sivistämistarkoituksia, käytetään melkein yksinomaan naisvoimia. Punaisen armeijan joukoilla on nimittäin omat kirjastonsa, lukusalinsa j. n. e., heidän keskuudessaan levitetään sosialistista kirjallisuutta, pidetään esitelmää, kokouksia ja keskusteluita sosialistista valitusta ja kasvatusta varten. Siitä ovat naiset saaneet laajan työmaan. Ja ne tiedonantajat joita saapuu naisten toiminnasta rintamalla osoittavat, että nämä heidän hankkeensa vaikuttavat paljon punakaartilaisien itsetietoisuuteen ja kuntoon. Miehistö kasvatetaan inhimilliseen itsetietoisuuteen, tajuamaan vallankumouksen ja sosialismin puolesta taistelemisen kunnian, mutta myöskin ymmärtämään ne velvollisuudet, joita tämä kunnia edellyttää.

Naispuoliset asukkaat ottivat osaa myöskin suurten kaupunkien, Pietarin, Odessan, Samaran ja muiden puolustukseen. Naiset mobilisoidettiin apupalvelukseen ja oli heidän tehtävänsä täyttää poistettujen miesten paikat tehtaissa, toimistoissa ja muissa työpaikoissa. Monta naista ilmottautui myöskin puolustuspalvelukseen, he tulivat varustetuiksi ja harjoitetuiksi ja odottivat miespuolisten luokkatoveriensä rinnalla valkokaarteja, valmiina puolustamaan viimeiseen veripisaraan proletariaatin syntymäkaupunkiansa.

Kykyjensä mukaan kasvatetaan naiset myöskin sotilaspalvelukseen. Kaikille järjestäytyneille naisille on sotilaallinen harjoitus pakollinen, aivan niinkuin heidän miehille tovereilleenkin. Asetetut osastot marssivat yhtyneinä yksin tai kaksi kertaa viikossa piirishteerivirastolle, missä heitä tutustutetaan aseiden käsittelyyn ja muihin sotilaallisiin asioihin. Työläisjärjestö "Leistä sotilaallista kasvatusta" varten käsittää useampia satoja työläisnaisia. Näiden vapaaehtoisten työläispataljoonain obimarssiessa Vappuna saattoi huomata erinomaisesti kouluutettuja naisosastoja. Tämä "Voewöbutschin" naispuoliset jäsenet toimittivat kaupungeissa garnii-

(Jatkoa toisella sivulla)

Karjalan köyhälistön avustus- ja Venäjän vallankumouksen kolmivuotisjuhliin

Kirj. Helmi Mattson.

Vuosisadat vieri syliin menneisyyden kansa nälän, tuskan kärsiä sai. Se kaikkensa antoi aivan tyten, oli arki aina... Ei sunnuntai konsanaan kohottanut juhlamieitä.

Oli arki aina... kun verotti herrat ja ryösti työkeä orjavouti... työmiestä ruoskittiin tuhannet kerrat, vastahakoiset muurien taa he nouti —

Kului aika... yhä sortoa kesti, ja kirosi, kirosi Karjalan mies. Mikäpä herrojen konnuudet esti... vain raskaammin painoi orjuuden ies — syvällä piili viha ja kosto!

Jo puhkesi tulivuori, laavavirta laukes' yli mailman kumina kuultiin. Idän solmuruoskan rohkea käyttäjä raukes' ikkipäivät vaikka voimakkaaksi kuultiin... tyranni vallasta vankasta syöstiin.

Vapautui kansa yöstä sorron ja kauhun, vaan taistella ja verta se vaati... Surmanliekeistä nosti he rauhan sauhun — orjakansa jo lakia laati. Vihdoin vapautui Karjalan mies.

Kun sortoa, riistoa, kesti sadoin vuosin, viime verhot ryövärit vieden, jätti jälkeen syvimmän kurjuuden kuosin tulet sammutti jokaisen lieden... aitat tyhjentyi, myös leipäorret!

Tule! Auta veljes kansaa tätä, ole avuksi heimolle Suomen. Poistukoon Karjalan kansan häitä, vihdoin koittakoon uusi huomen... jotta kestäisi Karjalan kansa.

Vietä juhlaa Idän voittajan kanssa, riemujuhlaan suureen nyt yhdy! Voimme palvoa heidän urhoutuksensa... siellä loistaa työnmailman lyhty! Toivon hehkun se rintoihin saattaa.

Nyt juhlikaamme juhlaa suurta: vuotta kolme työn urhoilla valta! Tää joukko jäytää riiston juurta, tyrannit kaataen kaikkialta! Voiton merkeissä punalippu liehuu.

Suomen kansa, ympäri mailman laajan, ota ohjaksi Idän soitto. Kokoa yhteen joukkosi taaja... jätä pois jo pelkuruus loihdu, Seiso yhtenä joukkona kerran!

Juhli juhlaa suurta, auta Idän miestä, sen kansan naista, sen lasta... Vapauttamaan käy joukkoja sorron iestä, poista vääryyttä maailmasta. Juhli! Toimi, tee vapauden työtä!